

Et meget godt valg.

Indsendt af kenn - 18. jul 2012 20:50

Dette er en MEGET tankevækkende beretelse fra en taxa-chaufførs bemærkelsesværdige valg:

"Jeg ankom på adressen og trykkede på hornet. Efter at have ventet nogle få minutter, gik jeg op til hoveddøren og bankede på.. "Lige et øjeblik", svarede en skrøbelig ældre stemme. Jeg kunne høre, at noget blev trukket hen over gulvet.

Efter en lang pause, gik døren op. En lille kvinde i 90erne kom til syne. Hun var iført spadseredragt og en lille hat med slør. Hun var som trådt ud af en film fra 40erne.

Ved siden af hende stod en lille nylon kuffert. Lejligheden så ud som om den havde været ubeboet i årevis. Alle møbler var tildækket med lagner.

Der var ingen ure på væggene, ingen nips- eller nyttegenstande på hylderne. I et hjørne stod en papkasse fyldt med fotos og glas ting.

"Vil De bære min kuffert ud til bilen?" spurgte hun, hvorefter jeg tog kufferten ud til vognen, og vendte tilbage for at hjælpe kvinden ud. Hun tog min arm og vi gik langsomt ud til vognen.

Hun blev ved med at takke for min venlighed. "Det var så lidt" sagde jeg.."Jeg prøver bare at behandle mine passagerer på den måde jeg ville ønske min mor blev behandlet".

"De er sådan et venligt menneske", sagde hun, da vi havde sat os ind i bilen. Hun gav mig en adresse og spurgte så: "Ville det være muligt at køre gennem den indre by?"

"Det er ikke den korteste vej," svarede jeg hurtigt..

"Åh, det betyder ikke noget," sagde hun. "Jeg har ikke travlt. Jeg er på vej til et hospice."

Jeg kiggede i bakspejlet. Hendes øjne skinnede. "Jeg har ingen familie tilbage" fortsatte hun med dæmpet stemme.. "Lægerne siger, at jeg ikke har langt igen." Jeg bøjede mig lydløst frem og slog taxameteret fra.

"Hvilken rute vil De gerne have, at jeg kører?" spurgte jeg.

I de næste to timer kørte vi igennem byen. Hun viste mig bygningen, hvor hun engang havde arbejdet som elevatorfører.

Vi kørte gennem kvarteret, hvor hun og hendes mand havde boet, da de var nygifte. Hun fik mig til at køre op foran et stort bolig hus, som engang havde været en danseskole, hvor hun som ganske ung gik til dans.

Sommetider bad hun mig sætte farten ned foran en bestemt bygning, eller et hjørne - mens hun sad og stirrede ind i mørket, uden at sige noget.

Ved det første tegn på begyndende solopgang, sagde hun pludselig, "Jeg er træt. Lad os køre nu".

Vi kørte i stilhed til den adresse hun havde givet mig. Det var en lav bygning, som et lille rekonvalcens-hjem med en indkørsel, der førte igennem en søjlegang.

To vagthavende plejere kom ud, så snart vi kørte op foran indgangen. De var alvorlige, tjenstvillige - og opmærksomme på hendes mindste bevægelse. Der var ingen tvivl om, at hun var ventet.

Jeg åbnede bagagerummet og bragte den lille kuffert op til døren. Kvinden var allerede blevet placeret i en kørestol.

"Hvor meget skylder jeg dig?" spurgte hun og fandt sin pung frem.

"Intet, " sagde jeg.

"Men du skal jo leve," sagde hun.

"Der er andre passagerer, " svarede jeg.

Næsten uden at tænke over det, bøjede jeg mig og gav hende et kram. Hun holdt mig tæt ind til sig.

"Du gav en gammel kvinde en glædelig stund," sagde hun. "Tak."

Jeg klemte hendes hånd, og gik ind i det blege morgenlys.. Bag mig smækkede døren i. Det var som lyden af et livs afslutning.

Jeg tog ikke andre passagerer op på dette skift. Jeg kørte uden mål og med, - fordybet i tanker. Jeg kunne knap nok tale. Hvad, hvis den kvinde havde fået en vred taxachauffør, eller en der var utålmodig efter at slutte sit skift?

Hvad, hvis jeg havde afvist at tage den tur, eller bare havde dyttet én gang, og så kørt væk?

I et hurtigt overblik, tror jeg ikke umiddelbart, at jeg har gjort noget , der var vigtigere i mit liv - end dette."

Vi er tilbøjelige til at tro, at vore liv drejer sig om de store øjeblikke.

Men store øjeblikke fanger os ofte ubevidst - smukt pakket ind i, hvad andre måske ville betragte som et lille et af slagsen.

MENNESKER HUSKER MÅSKE IKKE PRÆCIS HVAD DU GJORDE, ELLER HVAD DU SAGDE. MEN
- DE VIL ALTID HUSKE, HVAD DU FIK DEM TIL AT FØLE.

Livet er måske ikke den fest vi håbede på, men mens vi er her kan lige så godt danse.

=====

Sv: Et meget godt valg.

Indsendt af BenAnd - 19. jul 2012 07:10

Hej Kenn m.fl.

Ja , om fortællingen er sand eller ej , så er det en meget rørende og tankevækkende historie , som sætter mange af livets facetter i perspektiv og giver anledning til at tænke lidt "anderledes" og knap så egoistisk & materielt.

Det er desværre blevet sådan hos mange mennesker i dette såkaldte "moderne" samfund , at mange tænker "hvad kan jeg få , hvad kan jeg forlange , hvad skal andre gøre for mig" istedet for at man lige stopper op og tænker "hvem kan jeg glæde i dag , hvem kan jeg gøre noget godt for i dag".

Også skægt at tænke på hvor meget energi vi mennesker i det daglige bruger på at brokke os over alt muligt , feks. over vejret , noget som ingen (heldigvis) endnu kan gøre noget ved , jeg tænker altid når jeg syntes det er lidt "træls" i vejret , at : Alt vejr der kan trækkes er GODT vejr , for helt ærligt hvad er alternativet , nej vel ?
, så skidt med det er lidt overskyet eller det regner , så bliver det vejr faktisk GODT vejr også

God og betænksom Sommer til alle

Mvh.

Mr.B

=====